

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418201670
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6418201670.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobcu: O. K., J.. XX. XX. XXXX, Y. K. J. M.: S. X. Č.. XXX, zast.: FALIS & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Lermontovova 14, IČO: 51 769 654, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ján Falis, proti žalovanej: Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zast.: Advokátska kancelária ČERNEJOVÁ & HRBEK s. r. o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Kýčerského 7, IČO: 36 857 513, v mene ktorej koná JUDr. Ján Šinkovic, advokát a konateľ, o zaplatenie 1 312,12 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.312,12 € s prísl. z a m i e t a .

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 14. 3. 2018, domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 1 312,12 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 6. 3. 2018 do zaplatenia a trovy konania.

2. Svoj nárok odvodzuje zo zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXX, ktorú uzavrel s právnou predchodkyňou žalovanej - spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., 9. 1. 2013 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej mu boli zo strany žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky v sume 3 186,19 €, ktoré mal splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 111,20 €, s termínom konečnej splatnosti 1/2017, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 32 %, úrokovou sadzbou 32 % p. a. a celkovými nákladmi spotrebiteľa 2 151,41 €. Žalobca na účet žalovanej ku dňu podania žaloby zaplatil na účet žalovanej sumu 4 501,31 €.

3. Žalobca považuje uzatvorenú zmluvu za spotrebiteľská zmluvu podľa § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), a taktiež sa na uvedený právny vzťah majú aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSU“).

4. Poskytnutý úver žalobca považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZSU, pretože predmetná zmluva podľa jeho názoru neobsahuje zákonné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f) ZSU. V zmluve podľa jeho názoru nie je uvedený konečný termín splatnosti, ktorý má byť vyjadrený dátumom a nie len označením mesiaca a roku, kedy má byť úver splatený, ako to urobila žalovaná. Taktiež poukazuje na vysoký úrok v zmluve (32 % p. a.), ktorý považuje za odplatu v zmysle § 53 ods. 6 OZ a ktorý 2,5 násobne prevyšuje priemerné úroky za podobné úvery v tom čase poskytované

bankami, čo je údaj zverejnený na webovom sídle Národnej banky Slovenska za mesiac február 2013 (13 % p. a.).

5. Pretože úver považuje žalobca za bezúročný a bez poplatkov, uvedená suma vo výške 1 312,12 € je bezdôvodným obohatením na strane žalovanej, ktoré v tomto konaní požaduje zaplatiť podľa § 451 odsek 1 a 2 OZ, spolu so zákonným úrokom z omeškania od nasledujúceho dňa po dni uplynutia lehoty na dobrovoľné vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktoré žiadal žalovanú listom z 27. 2. 2018.

6. K žalobe priložil žalobca zmluvu, výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia z 27. 2. 2018, priemerné úrokové miery z úverov za 1. štvrtrok 2013, prehľad splátok a úhrad evidovaných žalovanou za obdobie od 9. 1. 2013 do 28. 1. 2018.

7. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila podaním z 14. 5. 2018, v ktorom súdu predložila kópiu všeobecných obchodných podmienok k zmluve platných od 1. 10. 2010, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré si žalobca prevzal pri podpise zmluvy a následne v podaní z 21. 5. 2018 uviedla, že jej pasívna legitímácia je daná tým, že jej právna predchodkyňa zanikla 1. 1. 2018 na základe rozdelenia spoločnosti zlúčením a jej právnym nástupcom sa stala žalovaná. Podľa žalovanej zmluva obsahuje všetky údaje v súlade s ust. ZSU účinného v čase uzavretia zmluvy. V zmluve sa nachádza hneď v jej časti II. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru vyjadrený ako 1/2017. Podľa čl. 6 bod 6.1 až 6.4 všeobecných obchodných podmienok mal žalobca splácať jednotlivé splátky vždy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Z týchto údajov malo byť žalobcovi zrejmé, kedy nastal termín konečnej splatnosti úveru. V štandardných európskych informáciách, ktoré mal žalobca k dispozícii, ako aj so splátkového kalendára sú taktiež uvedené podmienky splácania. Aj zo správania samotného žalobcu je zrejmé, že mal vedomosť o termíne splatnosti jednotlivých splátok a teda aj o termíne konečnej splatnosti, keďže jednotlivé splátky uhrádzal do termínu ich splatnosti.

8. Žalovaná poukázala aj na závery prijaté v rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, v ktorom uviedol, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES, sa má vykladať tak, že nie je nevyhnutné, aby zmluva obsahovala dátum splatnosti každej splátky, ak podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí zistiť a identifikovať dátumy týchto splátok. Žalovaná poukazuje aj na to, že žalobca napadol ustanovenia zmluvy ohľadom termínu končenej splatnosti niekoľko rokov od uzavretia zmluvy, a teda ak by mu nebol zrejmý dátum končenej splatnosti, či splatnosť jednotlivých splátok, nie je potom zrejmé, ako doposiaľ vedel, kedy má splácať predmetný úver.

9. V prípade výšky odplaty žalovaná uviedla, že žalobca porovnáva nesprávne údaje. Z ust. § 53 ods. 6 OZ a z § 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z. z.“) vyplýva, že odplata je širší pojem ako len úrok, pretože zahŕňa celkové náklady za úver a žalobca porovnáva len úrok, a to konkrétne priemerný úrok bánk z úverov poskytnutých za obdobie 2/2013. Odplata za úver nebola podľa žalovanej prekročená dvojnásobne, pričom poukazuje na súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch (§ 21 ZSU) na stránke Ministerstva financií, pričom podľa týchto údajov bola priemerná hodnota RPMN vo výške 20,44 % a teda RPMN uvedená v zmluve neprekračuje dvojnásobok priemernej RPMN a vzhľadom na to, že zákonodarca od roku 2014 stanovil strop na dvojnásobok priemernej RPMN pre daný typ úveru, žalovaná je presvedčená, že odplata za jej úver v čase uzavretia zmluvy podstatne neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu, ako to vyžadoval v tom čase účinné znenie § 53 ods. 6 OZ.

10. Žalovaná vzniesla aj námietku premlčania s poukazom na § 107 ods. 1 OZ, pretože žalobca podal žalobu 14. 3. 2018 na okresný súd, žalovaná tak považuje nároky uplatnené žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia za premlčané v časti, v ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok pred 14. 3. 2016. Po dátume 14. 3. 2016 uhradil žalobca žalovanej sumu 694,59 €, zvyšná časť jeho nároku je preto podľa žalovanej premlčaná.

11. Na pojednávaní dňa 10. 8. 2018 žalobca uviedol, že pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovanou, ako dlžník bol v dobrej viere, že žalovaná postupuje v súlade so zákonom a o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu sa prvýkrát dozvedel až pri porade so svojim advokátom v januári 2018. Poukázal aj na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp zn. 14Co/250/2017 z 12. 6. 2018. Žalovaná trvala na svojej námietke premlčania a poukázala na známe rozhodnutie Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 67/2011 a naňho nadväzujúce rozhodnutie sp. zn. 3 Cdo 169/2017, v zmysle ktorých nie je rozhodujúce, kedy sa o bezdôvodnom obohatení žalobca dozvedel, ale premlčacia lehota začína plynúť a teda pre jej plynutie je rozhodujúce, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo.

12. Okresný súd na základe vyjadrení strán a predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový a právny stav.

13. Žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 9. 1. 2013 zmluvu, ktorej súčasťou sú aj všeobecné obchodné podmienky. Na základe uvedenej zmluvy žalovaná poskytla žalobcovi úver vo výške 3 186,19 €, ktorý mal žalobca splatiť 48 mesačnými splátkami vo výške 111,20 €. Celkovú čiastku, ktorú mal žalovaný ako dlžník uhradiť, predstavovala suma 5 337,60 €, pričom z tejto sumy predstavovali náklady sumu 2 151,41 €. RPMN za úver predstavovala 32 %, ročná úroková sadzba 32 % a priemerná hodnota RPMN 20,90 %. Termín konečnej splatnosti bol uvedený ako 1/2017.

14. V časti IV. zmluvy je ako účel poskytnutia úveru uvedený splatenie záväzkov žalovaného voči žalovanej, a to dvoch skorších úverov z 2. 2. 2012 a 18. 7. 2012, spolu vo výške 3 186,19 €. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalobca platil mesačné splátky riadne a včas až do 19. 8. 2016, Po tomto dátume uhradil nepravidelne sumu 138,19 €. Doposiaľ uhradil 4 501,31 €, t. j. 40 splátok a 41 splátku uhradil len v časti 53,31 €.

15. V čl. 6 bod 6.1 a 6.2 všeobecných obchodných podmienok je uvedené, že žalovaný ako klient je povinný riadne a včas splácať jednotlivé splátky, ktoré sú splatné v sume a termínoch uvedených v splátkovom kalendári, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, v ktorom ak nie je stanovené inak, sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Žalovaná predložila súdu kópiu splátkového kalendára, ktorý bol súčasťou zmluvy, čo žalobca nespochybnil. Z neho vyplýva výška, termíny splátok a z čoho pozostáva každá splátka. Z predložených štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, ktoré žalobca mal k dispozícii pred uzavretím zmluvy, vyplýva, že bol informovaný a podmienkach poskytnutia úveru, kde je taktiež uvedený termín konečnej splatnosti, počet splátok, ich splatnosť a výška.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

19. Podľa § 107 ods. 1,2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

20. Podľa § 10d ods. 2 nariadenia č. 87/1995 Z. z., ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatom sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky

za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

21. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z., odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

22. Podľa § 1 ods. 2 ZSU, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 2 písm. a), b), d) a g) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
d) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Okresný súd mal z predložených dôkazov preukázať, že žalobca uzavrel so s právnu predchodkyňou žalovanej zmluvu o úvere, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou, uzatvorenou medzi žalobcom ako spotrebiteľom a právnu predchodkyňou žalovanej ako veriteľom. Na predmetnú zmluvu sa taktiež vzťahujú aj ustanovenia ZSU, pretože predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné definičné znaky, ktorými zákonodarca vymedzil, ktoré zmluvy sa budú spravovať uvedeným zákonom. Uvedené nebolo medzi stranami sporné, ani jedna zo strán túto skutočnosť nespochybnila a uvedené vyplýva aj z ustanovení všeobecných obchodných podmienok, ktoré odkazujú na ustanovenia citovaných zákonov. Sporným medzi stranami bola skutočnosť, či predmetná zmluva má všetky náležitosti a či v dôsledku ich prípadnej absencie bol úver bezúročný a bez poplatkov a či bola námietka premlčania vznesená dôvodne.

27. Vzhľadom na uvedené, okresný súd, pristúpil ku kontrole zmluvných podmienok, či obsahujú všetky náležitosti tak, ako to ustanovuje § 9 ods. 2 ZSU, a teda či zároveň predmetná zmluva neobsahuje aj niektorú z neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 53 OZ.

28. V prvom rade okresný súd zistil, že zmluva je klasickou štandardnou (adhéznou) zmluvou, vopred pripravenou a naformulovanou žalovanou, obsahujúcou údaje, ktoré v nej doplnila výlučne žalovaná, resp. jej právna predchodkyňa. Uvedenú zmluvu žalobca mal možnosť ako celok svojim podpisom akceptovať alebo odmietnuť. V predmetnej zmluve sú v časti II. uvedené všetky základné podmienky, za ktorých sa má poskytnúť žalovanému tzv. refinančný úver, teda úver, ktorého účelom je splatenie

skorších úverov. Jedným z takýchto údajov, ktorý zároveň požaduje aj § 9 ods. 2 písm. f) ZSU je uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmluve je uvedený ako 1/2017, teda presné označenie mesiaca a roka, v ktorom, ak by žalovaný pravidelne splácal všetky splátky, resp. by nedošlo k predčasnému splateniu úveru, by došlo k ukončeniu právneho vzťahu založeného predmetnou zmluvou. Podľa názoru súdu, nie je podstatné, aký je gramatický výklad slova termín, i keď nepochybne aj gramatický výklad má svoje opodstatnenie, pretože slovo termín neznemena presný dátum, ale iba presné časové vymedzenie pre určitý úkon, teda napr. aj uvedením mesiaca a roka. Účelom, pre ktorý sa má v zmluve uviesť termín konečnej splatnosti úveru je predovšetkým informácia pre spotrebiteľa, v akom časovom horizonte bude posledná splátka úveru v prípade jeho riadneho a včasného splácania a teda aj zániku zmluvného vzťahu medzi ním a veriteľom. S odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9. 11. 2016 (ECLI:EU:C:2016:842, bod 59), na ktoré odkazuje aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 22. 2. 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, okresný súd konštatuje, že ak spotrebiteľ vie zo zmluvy identifikovať termín konečnej splatnosti, nemusí byť v zmluve uvedený presný dátum poslednej splátky.

29. Vzhľadom na uvedené, považuje súd námietku žalobcu, pokiaľ ide o absenciu termínu konečnej splatnosti úveru v predmetnej zmluve, za nedôvodnú. Okrem toho, ako bolo preukázané zo strany žalovanej, žalobca už pred uzavretím zmluvy prostredníctvom štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, s ktorým sa mal možnosť oboznámiť pri podpise zmluvy, vedel bez akýchkoľvek pochybností zistiť termín konečnej splatnosti úveru s presnosťou na konkrétny dátum a taktiež mal k dispozícii, ako súčasť zmluvy, aj splátkový kalendár, kde bola táto informácia uvedená. Napokon, splatnosť jednotlivých splátok bola uvedená aj vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy. Súd zároveň zdôrazňuje, že na žalobcu nie je možné prihliadať ako na menej skúseného alebo priemerného spotrebiteľa, keďže, ako vyplýva z rozhodovacej činnosti súdu, ale aj zo samotnej zmluvy, mal bohaté skúsenosti s uzatváraním podobných zmlúv o spotrebiteľských úveroch, o čom svedčí skutočnosť, že predmetom zmluvy bolo refinancovanie už iných skôr poskytnutých úverov a len na okresnom súde sa vedú ďalšie konania, v ktorých si nárokuje bezdôvodné obohatenie od veriteľov poskytujúcich úvery z obdobných dôvodov (napr. sp. zn. 25Csp/9/2018, 24Csp/17/2018, 27Csp/56/2018, 5Csp/23/2018). Preto, vzhľadom na jeho doterajšie skúsenosti s obdobnými finančnými produktmi, žalobca z predloženej zmluvy a s ňou súvisiacich dokumentov musel vedieť bezpochyby zistiť termín konečnej splatnosti úveru.

30. Pokiaľ ide o argument ohľadom neprimeranej výšky odplaty, aj ten považuje súd za nedôvodný z nasledovných dôvodov. V prvom rade je nevyhnutné dať za pravdu tvrdeniam žalovanej, že pojem odplata je širší a zahŕňa nielen úrok, ale aj poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov, tak ako to je uvedené v § 1 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z. Žalobca pritom porovnáva priemerné úrokové miery úverov poskytnutých bankami v období uzavretia zmluvy s úrokom úveru, ktorý mu bol poskytnutý právnu predchodkyňou žalovanej, ktorá je nebankovou spoločnosťou, čo považuje súd za nesprávne. V tomto smere poukazuje na znenie ust. § 10d ods. 2 nariadenia č. 87/1995 Z. z., z ktorého vyplýva, že za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy iba pre úvery poskytnuté v období od 1. 6. 2014 do 31. 8. 2014. Navyše, takéto porovnanie je zavádzajúce, ak žalobca porovnáva priemerné úrokové miery bánk, pričom z týchto údajov nie je možné zistiť, aká bola odplata bánk za poskytnuté úvery, ktorá mohla byť omnoho vyššia ako odplata úveru poskytnutého žalovanou, resp. jej právnu predchodkyňou.

31. V danom prípade mal žalobca vychádzať z údajov zverejňovaných Ministerstvom financií Slovenskej republiky o súhrnných informáciách o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, zverejňovaných každý štvrťrok na jeho webovom sídle, z ktorých vychádza aj údaj o priemernej RPMN uvedený v zmluve. Priemerná RPMN v čase uzavretia zmluvy bola pre podobný typ úveru vo výške 20,90 %. Odplata úveru poskytnutého právnu predchodkyňou žalovanej (32 %), nepredstavuje podstatne prevýšenie odplaty obvykle požadovanej v tom čase na finančnom trhu. V § 1a ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z. zákonodarcu určil strop pre odplatu v podobe dvojnásobku priemernej RPMN pre úvery poskytnuté od 1. 6. 2014. Ak by sa mal uvedený strop použiť aj na predmetný úver, ani tento strop nebol v danom prípade prekročený. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bolo možné dohodnúť

odplatu, ktorá by prevyšovala tzv. obvyklú odplatu na finančnom trhu. Až podstatné prevýšenie znamenal zákonný strop. Za podstatná prevýšenie však nie je možné považovať prevýšenie o 11 percentuálnych bodov, pričom za základný údaj pri porovnaní odplaty súd vychádzal z priemernej RPMN platnej v tom čase. Odplata za poskytnutý úver neprevyšovala ani dvojnásobok priemernej RPMN všetkých typov spotrebiteľských úverov, ktorá bola v tom čase na úrovni 20,15 %. Z uvedených dôvodov nepovažoval súd odplatu vo výške 32 % za neprimeranú, ktorý by bola v rozpore s dobrými mravmi.

32. Okresný súd nezistil, že by predmetná zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, príp. by v nej absentovali zákonné náležitosti, čo by malo za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd preto dospel k záveru, že je povinnosťou žalobcu plniť si svoje záväzky z úverovej zmluvy a žalobu, ktorou sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia zamietol ako nedôvodnú.

33. S poukazom na závery, ku ktorým dospel okresný súd, bolo irelevantné zaoberať sa vznesenou námietkou premlčania. Avšak nad rámec uvedeného, považuje okresný súd za nevyhnuté uviesť, že tvrdenia žalobcu o tom, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až po vysvetlení od právneho zástupcu, považuje za účelové aj vzhľadom na skôr začaté konania, na ktoré súd vyššie poukázal a v ktorý si žalobca taktiež uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia z skutkovo obdobných dôvodov. Súd zároveň poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. 1. 2018, sp. zn. 3 Cdo 169/2017, v ktorom dospel k záveru, že „pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie skutkového stavu (poznámka dovolacieho súdu: teda nie posúdenie jeho právnej kvalifikácie).“

34. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Žalovaná bola v konaní úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

37. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie podal.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona